

Det er bl.a. et resultat af den debat, der har været her i Folketinget, og de ting, vi i fællesskab har sat i gang bl.a. over satspuljen og med andre initiativer, og hvor forslaget her ligger i forlængelse af de ting, vi også i stor enighed har vedtaget.

Tankegangen er jo den, at de mennesker, vi har med at gøre, de hjemløse, de socialt udstødte, i høj grad har et problem, der består i ensomhed, isolation. Mange har en bolig, men de er ikke i stand til at klare en tilværelse alene i den bolig. Derfor er det, de har brug for, nogle holdepunkter i hverdagen, det er nogle sociale netværk. Og det, vi forsøger med lovforslaget her, er at skabe nogle rammer, der sikrer, at de får sådan et holdepunkt, får et netværk.

De mennesker, vi har med at gøre, er jo meget forskellige i deres behov. Nogle af dem vil i virkeligheden have behov for at forblive i en situation, hvor de har deres daglige gang på et værksted i forsorgshjemmet, så de har et værested, hvor de kan komme. Og det er nok til at stabilisere deres hverdag og give dem en bedre situation. Andre har mulighed for at komme videre.

Jeg er også enig med hr. Tom Behnke, når han siger, at målet må være at bringe folk ud af en socialt dårlig situation, hvor man har sociale problemer. Jeg tror bare ikke, at det kan lykkes med alle, og jeg tror i virkeligheden, man kan gøre folk en bjørnetjeneste, hvis man vil påtvinge alle mennesker en eller anden form for normalitetsbegreb, som de skal passe ind i. Vi skal acceptere, at man kan være nået så langt i sit liv, at den situation, man er i, betyder, at det er under de vilkår, man gerne vil leve.

Men vi giver nu forsorgshjem og herberger og de mennesker, der arbejder med de socialt udstødte i hverdagen, en mulighed for i samarbejde med kommunerne at bringe de folk, de socialt udstødte, nærmere en normal hverdag og sætte dem i stand til at klare sig i egen bolig.

Jeg er glad for, at der er en bred tilslutning til og forståelse for de principper. De er så i øvrigt også blevet til ved en meget tæt kontakt til forsorgshjem, herberger og dem, der arbejder med de socialt udstødte: amter, kommuner og også de mennesker, det drejer sig om, dem også. Og de politiske partier har også deltaget i flere konferencer og møder om, hvordan vi skulle gribe det her problem an. Så når der er så bred en tilslutning, så er det også resultatet af en meget lang proces, hvor vi har drøftet tingene igennem mange gange.

Fru Tove Fergo sagde, at Venstre foretrak, at kommunerne fik det fulde ansvar og skulle betale 100 pct. Og dér vil jeg gerne sige: Jamen man kan diskutere finansieringsmodellen. Vi har valgt at holde fast i den eksisterende finansieringsmodel, hvor staten betaler de 75 pct., amtskommunerne de 25 pct., for at stabilisere muligheden for at gøre noget inden for de økonomiske rammer.

Afhængig af hvad der sker, og hvor langt vi kommer, vil vi så på et senere tidspunkt kunne se nærmere på finansieringsreglerne. Men jeg vil meget nødig kaste området ud i stor usikkerhed, sådan som jeg fornemmer at det kunne ske ved at ændre finansieringsreglerne. Det ville bl.a. få meget store konsekvenser for Københavns Amtskommune, hvor man jo både er kommune og amtskommune. Det har været bevæggrunden for ikke at ændre finansieringen i første omgang. Men jeg er enig i, at det drejer sig om at få kommunerne så meget med, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Til hr. Bendt Bendtsen kan jeg sige, at alle de økonomiske konsekvenser er forhandlet igennem med kommunerne. Og der er enighed om, at det er de økonomiske konsekvenser af forslaget, der optræder i lovforslaget.

Til hr. Villy Søvnald – og det bliver i realiteten også til hr. Bruno Jerup – kan jeg sige, at området er underlagt Amtsankenævnet.

Hr. Villy Søvnald spurgte, hvad der skete, hvis kommunerne ikke overholdt § 31's forpligtelse om at give husly.

Det ville man i givet fald kunne anke. Men hvordan vi skal få præciseret den bestemmelse, er jo noget, vi vil kunne komme nærmere ind på i udvalgsarbejdet.

Og med hensyn til hr. Tom Behnkes bekymringer for, at forslaget lægger op til at fastholde de socialt udstødte i en socialt dårlig situation, håber jeg på, at jeg har svaret, i og med at jeg siger: Det er klart, at det overordnede formål er at bringe de mennesker, det drejer sig om, væk fra en socialt belastet situation, men vi skal passe på ikke at presse vores forestillinger om, hvad der er en god og lykkelig hverdag, ned over hovedet på dem, men også respektere deres egne ønsker.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er vedrørende finansieringen af § 105-institutionerne. Ja, vi mener, at de mennesker, der skal benytte og bo på de her institutioner, kommer i klemme i den kommunale og den amtskommunale kassetænkning.